

ZŁOCZEW

**gm. Złoczew
woj. sieradzkie**

1992

7730
0977

ANALIZA I OCENA WARTOŚCI ZABYTKOWYCH ZAŁOŻEŃ ZIELENI

Park, ogród, aleja, zielen towarzysząca Rodzaj parku/ogrodu: klasztorny, zamkowy, <u>palacowy</u> , dworski, miejski Czas powstania: <u>XVIII/XIX w.</u> Forma stylowa: <u>krajobrazowy - kwadratowy</u> Wielkość: <u>5,15 ha.</u>		Nazwa: <u>ZŁOCREW</u> Adres: <u>gm. Złoczew</u> Województwo: <u>Sieradz</u> Użytkownicy: <u>Urząd Miasta i Gminy</u>	
--	--	---	--

K R Y T E R I A		0	1	2	3	4	
		zły	mierny	db	b. db		
A	I.	Stopień przetrwania elementów dawnego układu przestrzennego					
	Wartości zabytkowe	1. Osie i ciągi kompozycji (relacja z architekturą)		+			
		2. Układ dróg		+			
		3. Stopień przetrwania starodrzewia		+			
		4. Układ wodny i pierw. ukształt. terenu			+		
		5. Zachowanie dawnych elementów architektury i małej architektury			+		
	II.	Wartość układu przestrzennego					
		1. Jednorodność stylu całego układu lub wysoka czytelność nawarstwień stylowych		+			
		2. Wartość historyczna układu (dawność)			+		
		3. Wartość obiektów architektury			+		
		4. Reprezentatywność lub unikalność w skali regionu lub kraju		+			
		5. Wartości krajobrazowe i estetyczne			+		
	III.	Wartości tradycji historycznej (w sensie potencjonalnych walorów turystycznych)					
		1. Związek obiektu z postaciami lub wydarzeniami historycznymi	+				
			Wartości zabytkowe ogółem				15
B	I.	Wartości przyrodnicze i ekologiczne					
	Wartości przyrodnicze i ekologiczne	1. Rzadkie gatunki drzew i krzewów			+		
		2. Drzewa o charakterze pomników przyrody			+		
		3. Intensywność zadrzewienia		+			
		4. Stan zdrowotny drzewostanu		+			
		5. Znaczenie ekologiczne		+			
			Wartości przyrodnicze ogółem				7
		Ogólna ocena obiektu				22	

Analizę sporządził: ef

Data: 10-VII-93

Uwaga dotycząca koniecznej doraźnej interwencji w zakresie zmiany sposobu użytkowania obiektu oraz działań konserwatorskich w odniesieniu do zadrzewienia i obiektów architektonicznych — podać na odwrocie karty!

Dokumentacja ewidencyjna parku

w ZŁOCZEWIE

gmina Złoczew

woj. sieradzkie

Opracował:

mgr inż. Radosław Trzciniński

Egzemplarz: 1. 2. 3. 4. 5. 6.

Sieradz listopad 1992 r.

METRYCZKA PARKU - OGRODU

1.	<u>Adres: miejscowość/dzielnica, ulica, nr posesji/</u> ZŁOCZEW	<u>Gmina</u> ZŁOCZEW	<u>Województwo</u> SIERADZKIE
2.	<u>Nazwa parku:</u> <u>aktualna:</u> Złoczew	<u>dawna:</u> -	
3.	<u>Rodzaj parku i stan jego zachowania:</u> Pałacowy, zdewastowany		
4.	<u>Czas powstania i najważniejsze fazy przekształceń:</u> przełom XVIII i XIX w.		<u>Autor:</u> nieznany
5.	<u>Powierzchnia parku:</u> nr działek: 273 274	<u>Ogółem ha</u> 0.5502 4.6042	<u>Istniejące budynki:</u> 1. O wartościach zabytkowych Pałac i dwie oficyny z pocz. XIX w.
6.	<u>Nr i data rejestru parku-ogrodu</u>	<u>6^a. Opinia Komisji konserwat.</u>	<u>2Inne:</u> Szkoła podstawowa Przychodnia rejonowa
7.	<u>Użytkownicy obiektu:</u> Urząd Miasta i Gminy w Złoczewie (Wydział Oświaty, Ośrodek Zdrowia)		
8.	<u>Istniejące dokumentacje</u> <u>/data i autor/</u> brak	<u>1. Pomiar sytuacyjno-wysokosciowy:</u> brak	<u>2. Inwentaryzacja zieleni:</u> brak
	<u>3. Studium historyczne:</u> brak	<u>4. Założenia techniczno-ekonomiczne:</u> brak	<u>5. Dokumentacje branżowe, techniczne i ekspertyzy:</u> brak
9.	<u>Przeprowadzone remonty:</u> Budynków lata 40-te XX w.	<u>Parku</u> brak	<u>Metrykę sporządził:</u> Trzeciński R. <u>Data:</u> październik 1992 r.

PARK W ZŁOCZEWIE
gm. Złoczew, woj. sieradzkie

P o ł o ż e n i e

Pod względem geograficznym miasto Złoczew leży na obszarze makroregionu Niziny Południowowielkopolskiej, mezoregionu Wysoczyzny Złoczewskiej.

Park położony jest w płn.-wsch. części miasta, otoczony ulicami: Szkolną, Burzenińską i Parkową.

K r ó t k a a n a l i z a h i s t o r y c z n a

Najstarsza pisana wzmianka dotyczy wsi Złaczów i pochodzi z połowy XV w.. Stwierdza ona, że właścicielem wsi jest Jan Ruszkowski.

Wcześniej wieś należała do parafii Uników.

W połowie XVI w. dziedzicem dóbr złoczewskich był Stanisław Ruszkowski herbu Pobóg, miecznik sieradzki, chorąży kaliski. Następcą był jego syn Andrzej Ruszkowski, miecznik kaliski, który przeniósł do wsi swoją całą rezydencję.

Po jego staraniach, 14 grudnia 1605 r. król Zygmunt III Waza wydał w Krakowie przywilej lokacyjny na założenie miasta Złoczowa na prawie magdeburskim. Od tego czasu, po nadaniu licznych przywilejów, datuje się rozkwit Złoczewa, który trwał dosyć krótko i zakończył się w poł. XVII w., w czasie najazdu szwedzkiego.

Szwedzi spalili i splądrowali miasto oraz okoliczne wsie.

Po wojnie szwedzkiej miasto podupadło, ustał handel i zanikło rzemiosło.

W 1669 r. właścicielką dóbr zostaje Anna z Rokszyc Urbańska, kasztelanowa kowalska, starościna grabowska.

Po jej śmierci, właścicielem miasta zostaje syn Wojciech Urbański herbu Nieczuja, starosta tarnogórski, marszałek trybunału koronnego. Po śmierci Wojciecha Urbańskiego w 1693 r., dobra Złoczewa odziedziczyła wdowa po nim.

Następnie nabył je Andrzej Piotrowski herbu Świnka, miecznik wieluński, rotmistrz królewski, starosta buczniowski.

Jako poseł Ziemi Sieradzkiej w 1717 r. zasiadał w sejmie.

Następnie jako Kalwin, został z niego usunięty przemocą.

Sprawa usunięcia z sejmu Andrzeja Piotrowskiego wywołała później poważne reperkusje polityczne.

W czasie jego rządów miasto uległo poważnym zniszczeniom na skutek toczących się wojen.

W latach 1733-35 miasto kilkakrotnie niszczyły wojska saskie i rosyjskie.

W 1741 r. dobra złoczewskie przeszły w ręce Kazimierza Bleszyńskiego, herbu Oksza, cześnika piotrkowskiego, pisarza kwarcianego wojsk koronnych.

Od tego czasu datuje się kolejny rozkwit i powiększenie dominium złoczewskiego.

Po śmierci Kazimierza w 1757 r., następcą został jego syn Ignacy Bleszyński, który jeszcze powiększył majątek.

W 1785 r. dobra Złoczew składały się z miasteczka Złoczew, 4 kluczy dworskich oraz nieznanej bliżej liczby folwarków. Ogólny obszar liczył 36 tys. mórg powierzchni.

Na przełomie XVIII i XIX w. był to największy majątek w powiecie sieradzkim i należał również do największych w dawnym województwie sieradzkim.

Ignacy Bleszyński był zaliczany do najbardziej wpływowych osób w województwie. Był również dzierżawcą klucza królewskiego

składającego się z folwarku i dwóch wsi: Grójca Wielkiego i Łagiewnik.

W międzyczasie nastąpił okres prosperity gospodarczej.

W 1806 r. ukończono przebudowę dawnego zamku dworskiego na pałac, według projektu nadwornego architekta Bartłomieja Niblińskiego. (3)

Korpus pałacu jest piętrowy, z dwupiętrowym ryzalitem, ulokowanym na osi zachodniej fasady i dołem rozczłonkowanym w cztery kolumny. Budynek posiada wymiary 16,5 x 30m.

Na parterze układ izb jest trzytraktowy, układ piętra - dwutraktowy. (4)

Obok pałacu, ustawione prostopadle do niego oficyny, łączące się dawniej z korpusem galeriami na rzucie ćwiećkolistym. (2)

W swoim czasie była to jedna z najpiękniejszych rezydencji na tym terenie.

Miasto uległo kolejnym zniszczeniom w czasie wojen napoleońskich.

20 stycznia 1813 r. zmarł Ignacy Bleszyński, jego następczynią została żona Petronela z Radolińskich Bleszyńska. Po jej śmierci w 1821 r., dobra przejął kuzyn rodziny Bleszyńskich, Marcełi Olszowski, dziedzic Niechmirowa.

W 1825 r. dominium złoczewskie rozpadło się na dwie schedy rodzinne. Miasto Złoczew, klucz złoczewski i grójecki przypadł w udziale Teresie hr. Stadnickiej, siostrzenicy Ignacego Bleszyńskiego. Klucze Brzeźnio i Nowa Wieś przejęła Anna Walewska, druga siostrzenica zmarłego dziedzica.

W 1826 r. dokonano kolejnego podziału. Miasto i klucz złoczewski oraz klucz grójecki podzielono między Antoniego hr. Stadnickiego Ignacego hr. Stadnickiego i Helenę hr. Stadnickich hr.

Męcińską, Annę z hr. Stadnickich hr. Małachowską i jej męża, Stanisława hr. Nałęcz Małachowskiego.

Od tego czasu następował coraz większy upadek dominium.

Od 1864 r., Złoczew przestał być miastem prywatnym i stał się miastem rządowym.

Dominium składało się w tym czasie tylko z głównego folwarku Złoczewska Wieś oraz kilku mniejszych folwarków.

Ogólna powierzchnia w 1873 r. wynosiła 4887 mórg, 118 prętów, w tym 1647 mórg i 3 pręty lasów. (5)

Potem majątek wielokrotnie zmieniał właścicieli, między innymi byli nimi Jan Dzierżykraj hr. Tarnowski oraz Faustyn Dobrowolski.

Przed wojną majątek należał do księżnej Druckiej - Lubeckiej, a następnie do hrabiny Tyszkiewiczowej.

W czasie okupacji, majątek znalazł się pod zarządem niemieckim.

Po wojnie uległ parcelacji, część gruntów o pow. 85,28 ha przejął Zarząd Miejski w Złoczewie. (3)

Pałac wyremontowano i umieszczono w nim Szkołę powszechną.

Park o układzie regularnym, założony został równocześnie z budową nowego pałacu na przełomie XVIII i XIX w., w czasie rządów Ignacego Błeszyńskiego.

O bogactwie programowym pierwotnego układu kompozycyjnego świadczyć może fakt istnienia w 1825 r. oranżerii. (3)

Do 1945 roku park pozostawał w niezmienionych granicach.

Dopiero w 1949 r. wydzielono część resztówki dla potrzeb budowy nowej szkoły. (3)

W 1948 r. w płn.-zach. części parku ustawiono ponemiecki barak, w którym mieściły się sale lekcyjne.

W 1956 r. wyznaczono w parku plac pod budowę szkoły średniej,

jednak projekt ten nie doszedł do skutku. (3)

W 1971 r. wybudowano gmach nowej szkoły, który zajął całą płn.-zach. część dawnego parku (od strony ul. Burzezińskiej). Później od wschodu dobudowano jeszcze budynek Przychodni Rejonowej dla potrzeb której wydzielono 0,55 ha powierzchni parku. (3)

Na terenie szkoły i ośrodka zdrowia znaczna część drzewostanu została wycięta.

Pierwotnie park zajmował powierzchnię 5.1544 ha, obecnie, po kolejnych podziałach, powierzchnia parku wynosi ok. 3 ha.

C h a r a k t e r y s t y k a s t a n u i s t n i e j ą c e g o

Wejście od strony ul. Szkolnej prowadzi przez dawną bramę wejściową, na dziedziniec przed pałacem.

Dziedziniec od strony pld. zakończony jest korpusem pałacu oraz dwiema oficynami, ustawionymi prostopadle do pałacu i połączonymi z nim ćwierćkolistym murem (d. galeria).

W pałacu mieści się obecnie Internat Liceum Ogólnokształcącego.

Lewą stronę dziedzińca otacza droga dojazdowa. Prawą stronę zajmuje częściowo ogródek kwiatowy.

Przed frontem pałacu rozmieszczone są trzy klomby. Środkiem dziedzińca biegnie aleja, rozchodząca się przed pałacem w trzech kierunkach. Powierzchnię dziedzińca zajmuje trawnik oraz pojedyncze stare egzemplarze wiązów oraz dąb rosnący na osi pałacu.

Za pałacem znajduje się park o układzie kwaterowym. Poszczególne kwatery otoczone są częściowo zatartymi alejkami.

Zwracają uwagę zniszczone i połamane ławki.

Na osi głównej założenia (za pałacem) znajduje się wolna, niezadrzewiona powierzchnia dochodząca, aż do ulicy Parkowej, ograniczającej park od strony pld.-wsch.

Centralną część obecnego parku zajmuje duże boisko sportowe. W części płn.-wsch. znajduje się kolejna niezadrzewiona przestrzeń, przylegająca do ulicy Parkowej oraz ograniczona z drugiej strony pozostałością dawnej alei, dochodzącej do ulicy Burzezińskiej.

Od strony Burzezińskiej znajdują się budynki przychodni rejonowej oraz szkoły podstawowej.

Obszar ten ^dogrodzony jest obecnie od powierzchni parku ogrodzeniem z płyt betonowych oraz ram metalowych.

Park na całej długości od strony ulicy Parkowej nie jest ogrodzony.

Teren parku poprzecinany jest licznymi, wydeptanymi ścieżkami biegnącymi w różnych kierunkach.

S k r ó c o n a i n w e n t a r y z a c j a r o ś l i n

Dziedziniec pałacowy obsadzony jest luźno rozmieszczonymi, starymi wiązami (4 egz.). W miejscu rozdzielenia się głównej alei rośnie samotny dąb szypułkowy.

Rosną tutaj także pojedyncze osobniki jesionu, kasztanowca, robinii; dębu czerwonego, głogu jednoszyjkowego oraz szpaler ośmiu topoli kanadyjskich w pld.-zach. narożniku.

Od strony wejściowej ogrodzenie obsadzone jest żywopłotem z morwy białej.

Przed pozostałością dawnej bramy wjazdowej rośnie skupina jaśminowca panińskiego.

Fragment drogi otaczającej dziedziniec od północy obsadzony jest żywopłotem (tawuła, karagana).

Żywopłot (tamaryszek) jednostronnie wyznacza również rozgałęzienia alei głównej, które obsadzone są również młodymi lipami. Przed frontem pałacu rozmieszczone są kłomby obsadzone krzewami oraz roślinami kwiatowymi (pęcherznica kalinolistna, berberys Gagnepaina odm. lancetowatej, lilak, śliwa ałycza), a także świerkami kłującymi.

Na terenie dziedzińca rozmieszczone są również skupiny róży wielokwiatowej, śliwy wiśniowej odm. czerwonolistnej.

Drzewostan parku składa się głównie z drzew starych, wśród których dominują klony pospolite, jesiony, wiązy szypułkowe. Najmłodsza kępa drzewostanu znajduje się wzdłuż pld. granicy parku, jednak występują tutaj także stare okazy klonów posp., dębu, topoli kanadyjskiej oraz robinii.

Od wschodu ogranicza park rozerwany szpaler drzew zbudowany głównie z topoli kanadyjskich. W jego skład wchodzi także dąb, lipa drobnolistna, klony posp., jesion.

Na terenie zajęтым przez szkołę oraz przychodnię rejonową, zachowały się jedynie pojedyncze wiązy szypułkowe, klony, jesiony, dęby. Obszar ten od strony ulicy Burzeńskińskiej ograniczony jest podwójnym szpalerem lip szerokolistnych.

W części pld. zachowały się skupiny śnieguliczki białej.

W pobliżu pałacu rosną pochodzące z niedawnych nasadzeń: róża rdzawa, sumak octowiec, cyprysik lawsona, berberys Thunberga.

Najcenniejszym elementem drzewostanu są stare wiązy szypułkowe rosnące na terenie całego parku oraz dziedzińca pałacowego.

Do obecnych czasów zachowało się 10 okazów, z których 7

uznano za Pomniki Przyrody, znajdujące się w rejestrze
Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody w Sieradzu.

Nr decyzji: 213/33 - 6 Wz. szyp. 225-450cm obw.

321/6 - 1 Wz. szyp. 473cm obw.

Ponadto w parku znajduje się również pomnikowy jesion wyniosły -
310cm obw. (224/1). Nie istnieje pomnikowa lipa drobnolistna
(294cm) rosnąca kiedyś na dziedzińcu pałacowym. (4)

Oprócz tego na uwagę zasługuje również wierzba biała o obwodzie
414cm, rosnąca przy ul. Parkowej, w płn.-wsch. części parku.

Ogólnie drzewa wykazują dobrą zdrowość.

WYKAZ ODMIAN I GATUNKÓW

1. Berberys Gagnepaina odm. lancetowatej *Berberis gagnepainii*
var. *lancelifolia*
2. Berberys Thunberga *Berberis thunbergii*
3. Bez czarny *Sambucus nigra*
4. Buk zwyczajny *Fagus silvatica* (252cm obw.) 1 egz.
5. Cyprysik Lawsona *Chamaecyparis lawsoniana* (młody) 1 egz.
6. Czereśnia *Cerasus avium* 1 egz.
7. Dąb czerwony *Quercus rubra* 1 egz.
8. Dąb szypułkowy *Quercus robur* (263,253) kilkanaście
9. Głóg jednoszyjkowy *Crataegus mongoyana*
10. Grab pospolity *Carpinus betulus* (186,145) kilka
11. Jabłoń domowa *Malus domestica* 1 egz.
12. Jabłoń dzika *Malus silvestris* 1 egz.
13. Jarzab pospolity *Sorbus aucuparia*
14. Jaśminowiec panieński *Philadelphus x virginalis* 'Virginal'
15. Jesion wyniosły *Fraxinus excelsior* (329,242) liczny
16. Karagana syberyjska *Caragana arborescens*
17. Kasztanowiec biały *Aesculus hippocastanum* (197,190) kilka

18. Klon jawor <i>Acer pseudoplatanus</i> (młode)	kilka
19. Klon jawor odm. purpurowej <i>A. pseudoplatanus</i> Purpureum	kilka
20. Klon jesionolistny <i>Acer negundo</i>	kilka
21. Klon pospolity <i>Acer platanoides</i> (288,238,235,228, 225,217,210)	liczny
22. Ligustr pospolity <i>Ligustrum vulgare</i>	
23. Lilak pospolity <i>Syringa vulgaris</i>	
24. Lipa drobnolistna <i>Tilia cordata</i>	kilka
25. Lipa szerokolistna <i>Tilia platyphollos</i>	kilka
26. Morwa biała <i>Morus alba</i>	
27. Pącherznica kalinolistna <i>Physocarpus opulifolius</i>	
28. Robinia akacjowa <i>Robinia pseudoacacia</i>	kilkanaście
29. Róża dzika <i>Rosa canina</i>	
30. Róża rdzawa <i>Rosa rubiginosa</i>	
31. Róża wielokwiatowa <i>multiflora</i>	
32. Sosna pospolita <i>Pinus silvestris</i> (198,132)	2 egz.
33. Sumak octowiec <i>Rhus typhina</i>	
34. Śliwa ałycza <i>Prunus cerasifera</i> var. <i>divaricata</i>	
35. Śliwa wiśniowa odm. czerwonolistnej <i>Prunus cerasifera</i> Atropurpurea	
36. Śnieguliczka biała <i>Symphoricarpos albus</i>	
37. Świerk kłujący <i>Picea pungens</i> (młode)	kilka
38. Świerk pospolity <i>Picea abies</i>	1 egz.
39. Tamaryszek <i>Tamarix</i> sp.	
40. Tawuła wierzbnolistna <i>Spiraea salicifolia</i>	
41. Topola kanadyjska <i>Populus x canadensis</i> 'Serotina'	liczna
42. Wiąz górski <i>Ulmus glabra</i>	1 egz.
43. Wiąz szypułkowy <i>Ulmus laevis</i>	liczny
44. Wierzba biała <i>Salix alba</i> (414)	1 egz.

Analiza stopnia zachowania układu zabytkowego

Park w Złoczewie jest przykładem prowincjonalnego, miejskiego ogrodu przypałacowego, o układzie kwaterowym. Układ kompozycyjny parku ukierunkowany został wzdłuż dwóch krzyżujących się osi kompozycyjnych.

Pierwsza z nich pokrywa się z osią pałacu i przechodzi z płn.-zach. w kierunku pld.-wsch. przez dziedziniec oraz pld. część parku. Druga, ustawiona prostopadłe, biegnie z pld.-zach. w kierunku płn.-wsch., wzdłuż szerokiej alei przechodzącej bezpośrednio za pałacem.

Dawniej aleja ta dochodziła do ulicy Burzezińskiej, gdzie było jedno z wejść do parku. Obecnie przedzielona jest płotem z płyt betonowych, oddzielający teren przychodni rejonowej, a jej płn. fragment uległ całkowitemu zatarciu.

Główne wejście do parku oraz pałacu, znajdowało się od strony ul. Szkolnej (dawna Dworska) i prowadziło przez bramę wejściową, za którą rozpoczynał się podjazd otaczający cały dziedziniec. Pałac połączony był z oficynami, ćwierćkolistymi galeriami, które zostały zamurowane.

Park za pałacem podzielony był na trzy kwatery przylegające do ulicy Parkowej. Kwatery otoczone były alejkami, które w znacznym stopniu uległy zatarciu. Środkową kwaterę zajmuje obecnie boisko sportowe, natomiast obszar trzeciej (północnej) zajęty został przez przychodnię lekarską.

Część narożnikową kwatery płn. zajmuje wolna przestrzeń otoczona drzewami i ograniczona aleją dochodzącą do ulicy Burzezińskiej. Ukształtowanie terenu (niewielkie zagłębienie), oraz większa wilgotność gleby może świadczyć o istnieniu wcześniej w tym

miejscu niedużego stawu.

Cały obszar zajęty przez szkołę został całkowicie zmieniony, a odtworzenie chociażby fragmentów wcześniejszego założenia jest obecnie niemożliwe.

W 1825 r. istniała w parku oranżeria, która najprawdopodobniej umiejscowiona była na teraźniejszym terenie szkolnym.

R o l a o b i e k t u w k r a j o b r a z i e

Opisywany park jest najważniejszym elementem kompleksu zieleni miasta Złoczewa - największa zadrzewiona powierzchnia w mieście.

Park usytuowany w granicach miasta, otoczony miejską zabudową, wpływa na poprawę mikroklimatu oraz estetyki otoczenia.

Zieleń parku skutecznie osłania współczesne budynki (szkoła przychodnia) znajdujące się w granicach dawnego założenia, minimalizując ich niekorzystny wpływ na zabytkowe walory całego kompleksu pałacowo-parkowego.

W n i o s k i

1. Ze względu na całkowite przekształcenie obszaru parku zajętego przez szkołę i przychodnię, ochroną układu przestrzennego należy objąć park w jego obecnych granicach.
2. Obszarem ochrony ekologicznej, ze względu na specyficzne położenie parku można objąć jedynie teren obecnego parku.
3. Ochroną widokową należy objąć wewnętrzne powiązania widokowe (dziejziniec, pałac, park).
4. Park wymaga uporządkowania, należy odnowić alejki i ustawić nowe ławki. Niezbędna jest likwidacja

"dzikich" ścieżek przechodzących przez teren parku.

5. Jako pomniki przyrody powinny zostać uznane pozostałe

3 wiązy szypułkowe rosnące w płn. części parku.
(340, 321, 312 cm obw.)

Źródła i materiały

L. Kajzer, J. Augustyniak: Wstęp do studiów nad świeckim
budownictwem obronnym sieradzkiego XIII-XVII/XVIII,
Łódź 1986. (1)

Katalog zabytków sztuki w Polsce - woj. łódzkie, pod red.
J. Z. Łozińskiego PIS W-wa 1954. (2)

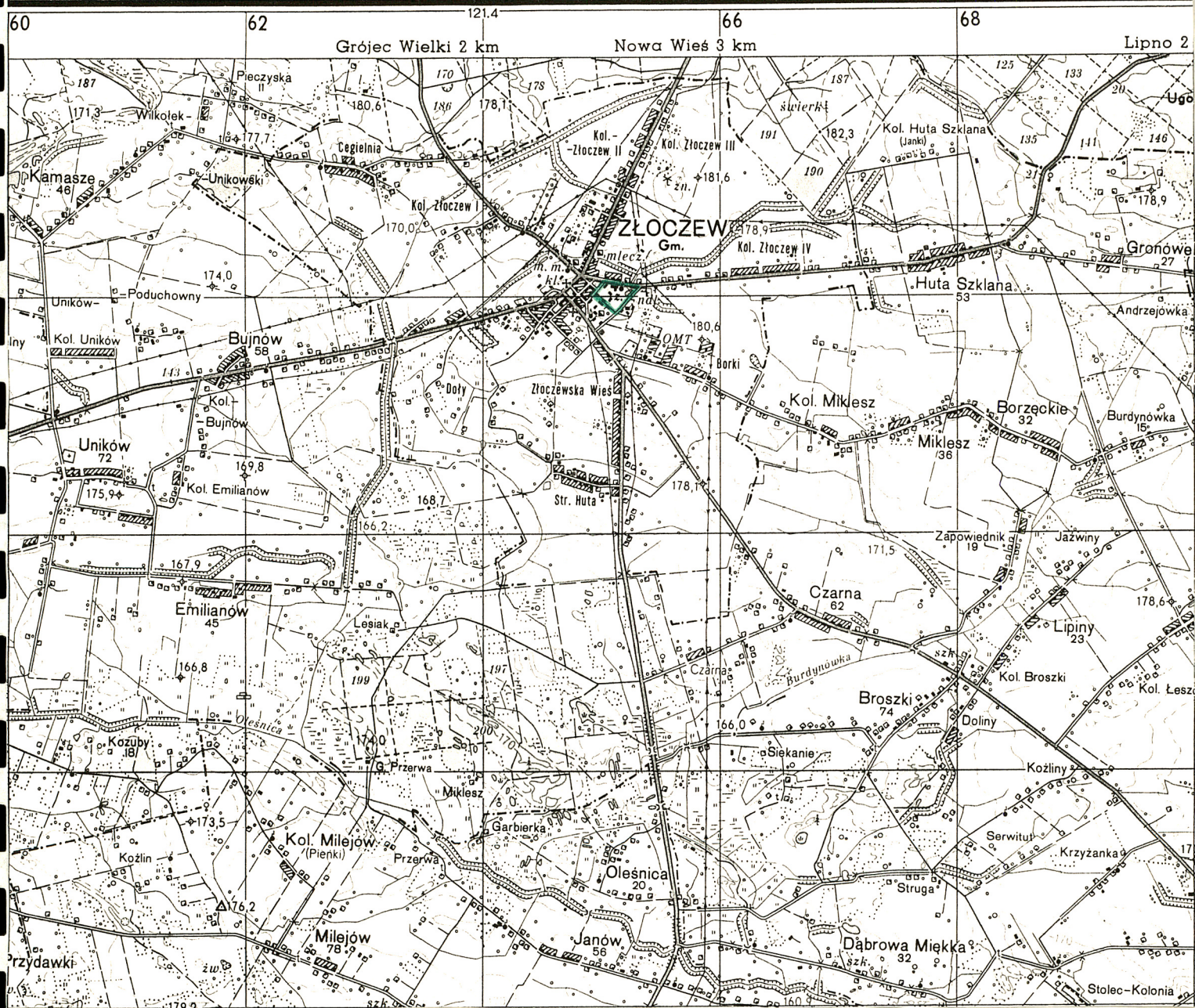
J. Milczarek : Dzieje Złoczewa, TPZ. (3)

J. Moszowicz, W. Rutowicz, R. Sowa : Parki wiejskie powiatu
sieradzkiego, Rocznik Dendrologiczny XXV, Warszawa 1971,
s. 221-252. (4)

Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów
Słowiańskich, red. B. Chlebowski, W-wa 1885. (5)

Terminy dotyczące stanu i kompozycji założenia parkowego
zaczerpnięto z książki L. Majdeckiego : Historia ogrodów,
PWN 1981, Wyd. 2.

Dokumentację wykonał mgr inż. Radosław Trzciński
Listopad 1992 r.

ZŁOCZEW SKALA 1 : 50 000

Fot. 1. Pozostałość dawnej bramy wjazdowej.
W głębi dziedziniec oraz pałac od strony
frontowej (1992 rok).

Fot. 2. Pomnikowy wiąz szypułkowy. W tle oficyna
oraz zabudowania szkoły (1992 rok).

Fot. 3. Pałac od strony parku (1992 rok).

Fot. 4. Wschodnia część parku (1992 rok).

Fot. 5. Pomnikowy wiaz szypulkowy (1992 rok).

Fot. 6. Widok na boisko sportowe oraz północną część parku (1992 rok).

Fot. 7. Boisko oraz fragment wschodniej części parku
wraz z pałacem (1992 rok).

Fot. 8. Północna część parku oraz przychodnia
rejonowa (1992 rok).

LEGENDA DO PLANU PARKU.

	Aktualna granica parku.		Ślady dróg dawnych.
	Pierwotna granica parku.		Drogi założone współcześnie.
	Budynki murowane.		Masyw starodrzewia.
	Budynki drewniane.		Szpalery lub aleje.
	Budynki murowane o wartościach zabytkowych.		Pojedyncze stare drzewa liściaste i iglaste.
	Budynki drewniane o wartościach zabytkowych.		Drzewa uznane za pomniki przyrody.
	Miejsca lub pozostałości budynków zabytkowych.		Masyw drzewostanu młodego.
	Rzeźby parkowe.		Pojedyncze młode drzewa liściaste i iglaste.
	Ogrodzenie trwałe.		Skupiny krzewów.
	Ogrodzenie trwałe o wartościach zabytkowych.		Zywocpłaty.
	Ogrodzenie nietrwałe.		Powierzchnie trawiaste.
	Bramy i furtki.		Kwietniki.
a/ b/	a/ Aktualne wejście do parku. b/ Dawne wejście do parku.		Osie kompozycji.
	Baseny, fontanny.		Osie widokowe.
	Rzeki, strumienie.		Stanowisko i kierunek wykonania zdjęcia fotograficznego.
	Naturalny zbiornik wodny.		Granice ochrony zabytkowego założenia.
	Naturalny zbiornik wodny zarosnięty szuwarami.		Granice ochrony zewnętrznych powiązań widokowych.
	Skarpy.		Granice ochrony ekologicznej.
	Drogi dawne dobrze zachowane.		

RECENZJA EWIDENCJI PARKU

Nazwa parku - miejscowość Złoczew - park pałacowy woj. sieradzkie
Autor ewidencji mgr inż. R. Trzciński . . . . . Rok opracowania 1992
Czy ewidencja wykonana jest zgodnie z instrukcją. . . tak
Czy jest kompletna. . . . . tak
Analiza historyczna . . . Bardzo dokładna.
Wykorzystanie źródeł. . . wystarczające
Analiza układu przestrzennego . . Dokładny opis obecnego stanu parku.
Inwentaryzacja roślin Dokładny spis gatunków drzew i krzewów rosnących
w parku. Nie podano liczby okazów poszczególnych gatunków drzew.
Analiza stopnia zachowania układu poprawna
Porównano stan istniejący ze stanem historycznym
Wnioski autorów ewidencji poprawne.
Proponowane pomniki przyrody należy oznaczyć na planie i podać ich
wymiary.
Dokumentacja fotograficzna. . . wystarczająca
Zła jakość fotografii.
Ocena planu parku . . Plan wykonany zgodnie z zaleceniami instrukcji.
Należy opisać na planie budynki i oznaczyć np cyframi proponowane
pomniki przyrody.
Ogólna ocena całości opracowania.
Ewidencja wykonana zgodnie z instrukcją. Niektóre części opracowania wymaga
gają naniesienia niewielkich poprawek.
Ewidencja może być przyjęta po naniesieniu poprawek.
Konkluzja: ewidencja wykonana jest poprawnie i może być przyjęta;
ewidencja wymaga poprawek w części. . . plan, wnioski
ewidencja nie może być przyjęta z powodu.

Łódź, dn. 20.12.1992

Recenzent dr Leszek Kucharski

Kucharski

S p i s   t r e ś c i

strona

Karta tytułowa

Metryczka parku

Położenie 1

Krótką analiza historyczna 1

Charakterystyka stanu istniejącego 5

Skrócona inwentaryzacja roślin 6

Wykaz odmian i gatunków 8

Analiza stopnia zachowania układu
zabytkowego 10

Rola obiektu w krajobrazie 11

Wnioski 11

Źródła i materiały 12

Plan sytuacyjny Złoczewa w skali 1 : 50.000

Dokumentacja fotograficzna

Legenda do planu parku

Plan sytuacyjny parku w skali 1 : 1.000

Recenzja

Aneks

O P I S   D O   P L A N U   P A R K U

15
329

Oznaczenie gatunku wg. wykazu gatunków.
Obwód w cm, na wys. 1,3 m.

Proponowane pomniki przyrody.

1. Pałac.
2. Oficyny.
3. Budynki mieszkalne.
4. Barak drewniany.
5. Szkoła podstawowa.
6. Ośrodek zdrowia.

PARK W ZŁOCZEWIE

skala 1:1000

